

LBRIS

We know
books

Arcane survolează și cartografiază foarte multe teritorii poetice. Uneori, *Arcane* e magie pură și se construiește strunind pocaluri, artefacte și ambrozie. Alteori, *Arcane* e acel sens abscons la care ajungem după foarte multe relecturi. Există și momente în care *Arcane* aduce poezia în tărâmul *geek*, unde imaginația guvernează peste faptul cotidian. Când intră în sfera tarotului, arcanele baleiază între călătoria spirituală și autoreferențialitatea care poate da naștere celor mai de impact versuri. *Arcane* încapsulează poezia sub formele sale variate: antologii tematice, debuturi surprinzătoare, reeditări îndelung așteptate și experimente care potențează epifanii literare.

Andrei Zbirnea

Raluca Urse

TOT CE ATINGI DEVINE QUASAR

EDITURA PENTRU ARTĂ ȘI LITERATURĂ
București, 2026

în rugăciunile spuse pentru alții

unele fetițe au o oră a lor
 în care spală hainele morților
 le îmbracă ude defilează
 tivurile picură pe asfalt
 și nimeni din lume nu mai plânge
 apoi culeg fluturii degerați de pe parbrize
 îi întind pe ziare vechi îi usucă îi cos pe o bucată de pânză
 din care își vor face forturi în care să se ascundă când
 nu au în ce să mai creadă
 unele fetițe cresc în grădini vulpi argintii care miros a lapte
 ars apără de frig și de deochi și stiu să latre când
 adulmecă furia
 unele fetițe au o oră a lor în care țipă
 la început în gând apoi tot mai clar și mai tare
 și se opresc doar
 când înfloarește ghilotina

*unele fetițe cresc ca rădăcinile
 în întuneric în direcții necunoscute
 și au memorie vegetală
 își amintesc fiecare secetă fiecare omidă fiecare zgomot
 ascuțit de topor
 sunt unele fetițe care nu cresc la suprafață
 doar devenim mai greu de iubit*

Cuprins

I. Acum sunt doar tandrețe	5
când înfloarește ghilotina.	7
furia mea strivește tot ceea ce rămâne în crisalidă la plecare.	9
de unde vin eu se merge mai departe	11
de la primul meu urlet până la ultimul nu se trece	12
toate animalele trag la mine ca la moarte	14
plângi	15
de ce mă ascuți	17
n-au spus nimic	19
m-am întins peste viață ca un copil nedorit	21
ani de insomnii	22
II. Peste inima mea cineva dă un asteroid prin răzătoare ..	25
într-un vulcan stins.	27
băiete vuietul	28
peste inima mea cineva dă un asteroid prin răzătoare	29
în momentul când stăpânul vine acasă	30
și să nu ne mai trezim.	31
între mine și apă	33
acest poem opac	35
fix înainte de dezastru	37
III. Toate rămân pe mal.	39
ci trecerea (prin viață) care te învelește.	41
numai nu intra azi în apă.	42

nimeni nu-ți rostește numele fără să sângereze	44
coboară și botează-te.	46
nu există altă lume în afară de această pedală pe care tu o apeși în mine	48
și s-au întors.	50
alungă frica din oase	52
bulele unei folii de ambalat	54
IV. Te lepezi de căluții de mare?	57
nimic nu ne mai oprește.	59
un om rău cu chipul nostru	61
dar nu-i dau nimic.	63
alarma de dimineață ne întrerupe	64
ca un buldozer prin poiana cu fragi	66
dumnezeu nu are program cu publicul azi.	67
și-i strigă	69
camera în care gheața se topește	70
până când cineva ne dă morfină.	72
tot ce atingi devine quasar	74
în rugăciunile spuse pentru alții.	78

când înflorește ghilotina

*unele fetițe cresc ca rădăcinile:
în întuneric în direcții necunoscute
și au memorie vegetală
își amintesc fiecare secetă fiecare omidă fiecare zgomot
ascuțit de topor
sunt unele fetițe care nu cresc la suprafață
doar devin mai greu de iubit*

corpul meu are unsprezece ani
cât aveam prima dată când cineva mi-a spus

că sunt frumoasă și m-am îndrăgostit

de acest cuvânt pe care

nu l-am mai prins în palma urechii
furia mea e un cuțit de plastic
care taie
și tot taie în gol
sunt fetița care nu a fost aleasă

niciodată la țară-țară vrem ostași
îmi țin sângele în borcane etichetate cu toate momentele
în care
nu am putut mai bine
ziua prind insecte le rup aripile le las

să se târască pe brațul meu doar să văd cum se simte puterea
apoi plâng de milă le mângâi
și le îngrop de vii într-un ghiveci
noaptea le aud cum se zbat
noaptea sap tuneluri în pământul din ghiveci până
sub fusta mamei

unde mă spovedesc și învăț din nou să pronunț *frumoasă*
sunt fetița care nu a fost aleasă niciodată la *țară-țară*
vrem ostași

furia mea strivește tot ceea ce rămâne-n crisalidă la plecare

furia mea strivește tot ceea ce rămâne în crisalidă la plecare

eu vin de acolo de unde
oamenii nu plâng
își dau capetele pe spate scuiță
înghit cu noduri pâinea prea tare mestecă îndelung și
înjură
dumnezeii mă-sii de sapă
dumnezeii mă-sii de sete
dumnezeii mă-sii de mâine
de acolo de unde oamenii adună
puii de câine în pungi de rafie
îi aruncă la marginea câmpului
și nu se obosesc să spună minciuni frumoase despre
ferme mari în care vor fi fericiți
ci doar că
mâinile mici n-au ce căuta în treaba celor mari
doar că ce facem cu atâția câini
când nouă ne trebuie unul
legat cu sârmă groasă să ne apere noaptea de hoți
doar că
pisicile sunt mai bune
toate pisicile prind șoareci
și toți șoarecii rod porumb marginile icoanelor și liniștea
de acolo de unde
se face semnul crucii când pleacă dricul se îngenunchează

apoi se scuiță în sân și se merge la treabă
de acolo de unde o femeie bătrână
lasă lângă morți în coșciug mărgelile
pe care i le cere fiica ei de pe lumea cealaltă în vis
apoi stinge o lumânare cu mâna
și pleacă
de acolo de unde
oamenii se bat se blestemă
își leagă șireturile își leagă cununiile
își leagă ștreangul de grajd iar ei dispar
și ștreangul rămâne
mulți ani
– în jurul lui păianjeni mari își întind palate –

de acolo de unde mamele tremură
iar copiii lor învață de mici să nu întrebe
să nu piardă vremea cu visuri
că visurile se sparg ușor și nu avem bani de altele
de acolo de unde mamele dorm
cu urme de palme pe piele și picioarele goale în aer iar copiii lor
își rod unghiile până la sânge
dar când sângele iese nu plâng
că dacă plângi
cineva îți va spune că nu doare

de acolo de unde lumea nu se oprește pentru fleacuri
sau pentru că cineva ca tine nu poate iubi pe altcineva
ca mine

dumnezeii mă-sii de plâns
de unde vin eu se merge mai departe

de unde vin eu se merge mai departe

sunt femeia cu gura murdară de sângele tuturor lucrurilor
pe care le-am înghițit
orașul meu e înfășurat în bandă galbenă de avertizare
pe aici nu se trece
de la pătuțul meu până la tocurile
pe care am știut să merg înainte să-mi învăț genunchii
să nu mai tremure *nu se trece*

în orașul meu îmi tai cordonul ombilical pe întuneric &
lacrimile se înalță ca baloanele de săpun
lacrimile mele deviază cursul tuturor asteroizilor care ar
putea să lovească

prin lacrimile mele nu se trece

în orașul meu gravitația ține la sol
doar lucrurile care ar putea să doară în orașul meu învățăm
să spunem iartă-mă înainte să greșim învățăm
să purtăm oglinzi la gleznă

să nu privim direct când călcăm peste ceva nevindecat

sunt femeia cu gura sigilată de banda galbenă de avertizare
de la primul meu urlet până la ultimul nu se trece

de la primul meu urlet până la ultimul nu se trece

priviți-mă priviți-mă
sunt mi nu na tă
cel mai bun exemplu de verticalitate morală eu dau note
bune eu
pot face un copil de 12 ani să citească eu
pot face un copil de 12 ani să tacă
sunt împlânzitoarea de inimi
tuturor bărbaților care m-au respins le-am pus vene cave noi
mie îmi zâmbesc copacii la mine trag toate animalele
eu nu mă mai uit când traversez pe mine nu m-ar călca
niciodată o mașină
pentru mine ninge când îmi doresc să ningă pentru mine
se schimbă anotimpul eu am în grijă mersul lumii eu
separ gunoiul
lucrurile sparte cu propriile mâini
le depozitez în recipiente separate
dragostea spartă cu propriile mâini o depozitez în
recipiente separate
reciclez plasticul pe care îl scot din burta balenelor care
eșuează pe strada mea
fac din el tricouri pe care înscripționez mare *save the planet*
și le dau copiilor din orfelinate să le poarte când sar
coarda și sunt fericiți
în farmacii mi se spune doamnă

& știu tot timpul să spun unde mă doare și cum să cer o
rețetă corectă
când nu găsesc înghețată în supermarket nu mă tăvălesc
nu plâng
zâmbesc politicos și îi dau înainte
priviți-mă
m-au învățat să îmi înghit limba de trei ori și au promis că
furia va trece
acum sunt doar tandrețe
acum nu mai e nevoie să trag tomberoanele galbene până în
cuibul balenelor
vin ele la mine priviți-mă
toate animalele trag la mine

ca la moarte.